

ה) [מוקפם] פלק ה,
 ג) סכט נד: מגילה ז.,
 ב) סכט נט. עירובין 7:
 א) מינדלין ז. 7) נדה כו:
 כ) עיי' תוס' ד"ה אבל,
 וע"ע ערווק לנר, 1) יט:
 1) שבת ו ע"א.

גליון הש"ם

גמ' לימא תיהו
תיזבתיה דר"ה
בתורתך. כען זכ ל�מן
לך נול ע"ה גיטין לך מה
ע"ג:

א) וְנוֹעֲרָתִי לְךָ שֵׁם
וּדְבָרָתִי אַתָּה מַעַל
הַכְּפָרָת מִבֵּין שְׁנֵי
הַפְּרָבִים אֲשֶׁר עַל אַרְזָן
הַעֲדָת אֶת בֶּל אֲשֶׁר
אַצּוּה אָוֶת אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: [שםות כה, כב]

ליקוטי ריש"

מחולקת על שפת היגג. דמיות הניתת מהתייה כנגד צין הקונדיינן ווילס לימי גוד הרקיק וכלה לה המליני לאענין מחייות ניכרות ניכרות: אבל באמצע היגג. אלה מחתה מחיות סכין: דברי הכל פטולה. ולה ליב צהרגעת הקונדיינן נהיית לה סס לד' מחיות: כי גלסין ורב נחמן אמר באמצע היגג מחולקת. ועל ידי הקונדיינן לר' יעקב מכזירה וכגון זהן לחב טפה לכל לידין להילס סס מחיות טפה מ לפון לדロס וzs מחיות טפה ממזרה למערכן הכל הילס והמת לדלקמן ורכנן סcli לה מתכארה לה נתי מחיות הילכתן כטיול מאר סוכס וצלייטה היפלו טפה: אבל בשפת היגג דברי הכל בשורה. להילס גוד הרקיק: דברי אמצע היגג דמי. להין מחיות מחתה דניימל גוד הרקיק: תיזבתא דרב חזנא. להילס הילס נהמגע דכלי הכל פטולה: באמצע היגג הוא דפליגו. בס"מ בدل ודילך ממוגנתה להוותי תיזתת היליטי: בתרתי. מה לה מהי להילס

הגהות וציוונים

למונטגנו פג' קפיטן זיגר זונק מילון
כטלה: כל שאלו יחקקו ויחלקו.
זקונדים עגולין כל חמל לומין כל
קו יינול עווי עיגולן וילצעום ויחלקו
זון ולחל צילצעום יחלkos מנצח
זיעז להס זמי לפנות זהס מה זוקפן
עלצ' ובסני מילפון לדロס: נידזון משובם
זהמלו חכמים נטען פקי צילחות
לצעה דיזומדיין וועל זס זיא זכל
דיזומדיין די' עמודין זני עמודין:
זי' סוכה די' בטפה. ולט' כטן פקי
דמאנטיר אבוי:

לעז' ריש"

אֲפֹוְשַׁטְיִיּוֹן. פִּילּוֹסְטִינָה לְגֻועָה,
סְנִירָה, לְכָלְקָלָה סָסָוקִיפָּוּ
עַלְיוֹן וְהַלְיכָהוּ (לְסָבִיבָה
עַלְוָדִין דָּבָר 7 עַד דָּבָר
לְגֻועָה).

פחות משלהה. ככלוד הילכה למטה מימי ומחציתן היה כהילו שהתקי
לצד ומגיע עד הcombe. לצד סניף הפוואטי' צלע'ז ذר טמפלריכין
הומו על ידי סניפין כדי למסוף מקק על מקק: חתם דאותיה לדופן
פחות מרבע אמות. במס דוחה אס דופן עליו לכל דופן צהינו
פחות מי' צמו דופן ותפילה גזו עד

פחות משלשה. לצד הלו
לצד ו מגע עד הכותן. לצד
חותו על ידי קיפין כדי ל-
פחות מרבע אמות. במס
חיל אלה אצטן הכל לעין

פחות משלשה טפחים כשרה מאי שנא
ה там ד אמרת פחות מרבע אמות ומאי שנא
הכא ד אמרת פחות משלשה טפחים ה там
דאיתיה לדוףן פחות מרבע אמות סגיא
הכא לשוי לדופן פחות משלשה טפחים אין
אי לא היה גבולה מעשרים אמה וינה
בה עמוד שהוא גבולה עשרה טפחים ויש בו
חכsher סוכה סבר אבי למימר גוד אסיק
מחיצתא אל רבא בעין מחיצות הניכרות
לייליא. ת"ר ניעץ ארבעה קונדייסין וסיך על
גבן ר' יעקב מכשיר וחכמים פומליין אמר
דבר הונא מחלוקת על שפת הגג ר' יעקב
סבר אמרין גוד אסיק מחיצתא ורבנן סברי
לא אמרין גוד אסיק מחיצתא אבל א' במצע
הגג דברי הכל פסולה ורב נחמן אמר
במצע הגג מחלוקת איבעית להו במצע
הגג מחלוקת אבל על שפת הגג דברי הכל
בשרה או דלמא בין בזו ובין בזו מחלוקת
תיקו מיתבי ניעץ ר' קונדייסין בארץ וסיך על
גבן ר' יעקב מכשיר וחכמים פומליין והא ארץ
במצע הגג דמי وكא מכשיר רבι יעקב
תוורתא הרבה הונא תוורתא ועוד במצע
הוא דפליגי אבל על שפת הגג דברי הכל
בשרה . לימה תהוי תוורתה הרבה הונא
בתורתך אמר לך הרבה הונא פליגי במצע הגג
זהו הדין על שפת הגג והאי דקמיפליגי
במצע הגג להודיעך فهو ר' יעקב דאפילו
במצע הגג נמי מכשיר ת"ר ניעץ ארבעה
קונדייסין בארץ וסיך על גבן ר' יעקב אומר
דואין כל שאלה יחקקו ויחלקו ויש בהן טפה
לכאן וטפה לכאן נידוני משום דיוםר ואם
לאו אין נידוני משום דיוםר שהיה רבι יעקב
אומר דיוםרי סוכה טפה וחכמים אומרים עד
שיהו שתים כהלוון ושלישית אףלו טפה:
שאינה גבולה עשרה טפחים: מנין אמר
רב ורב הניינא ורב יהנן ורב הביבא מתנו
בכולה סדר מועד כל כי הא זוגא חלופי
רב יהנן ומעילי רבינו יונתן ארון תשעה
וכפורת טפה הרוי כאן עשרה וכתיב
ונועדרתי לך שם ודברתך אתך מעלה הכפורת
יהי זיין

ב"ז צעדיין כל כך אלהיו יי' וית צאן טפה לכהן וטפה ויעדו חותם כעין מרוזיס כל ה' חד מדפנותיה עומד ממולה דיזומד. מהו לנו להכאריל צעדיין (ד"ז יז): צניטlein ה' חד צמי מחייבת קלי לנו שהויה רבי יעקב אומר דיבר צילחות טהיריות מהו לנו יעקב דה מלך יתקקו ויחלקו ה' גוד יחלקו דה כי המלך לנו במקורה ונלחצת חד להרכין להכי ה' גמלה רחמנת נמנת בכוכבי סדר מועד. כל כי כל יצאו לכתייך (צמות כה) ותמן

פחות משלשה טפחים כשרה. מכון קציח נפי מה צפי בקונטן
כלי פלק צני לגיטין (דף טו:) גדי גידוד חמץ ומחייה
חמצה אין מטטרפין להס כי חלץ עמוק עמוκ מהילא
שוכת להן מטטרפין להיות בתוכו רשות
שוכת למטטרפין וכן צפ"ק דצצת (דף ז):
גדי בית להן תוכו עצלה להס
חקק צו הרצעה על הרצעה מציצ
ולילה לרשות כי מיד מינו התייה היכלה
לדוחות שחקק הרצעה עמוק עזלה
ועוד מקצה לשינו מס מהלך להמל פ'
צמלה לעירובין (דף יט:) וצצת פלק
זולק (דף יט). דZOל וחוליות
מטטרפין לנצלת ועוד חמלין נסוף
פלק כל גגות (עירובין יג:) גדי צתי
חליות זו למלטה מזו ויש גידוד חמץ
ומחייה חמץ דמודח לזרק ממל
במתנות הוויל ורזה פניא עצלה
למעלת צניס ולת מעלה חד חד
זצ' נומל לגילוד חמץ ומחייה חמץ
לענין צתי חליות זו למלטה מזו חייל
ולענין עליונה כדמות סוגיה כלן
גגות ולענין עירוב לח נמי לענין תל
ברשות הרציס גוזה חמץ ותקיף על
גדי מחייה חמץ דלה צעי מנה עלייה
שיחיד לענין צצת ולח"ת ויחצת לרשות
שיחיד מטעס דלה צעי מנה עלייה
מידי וממתנן כדלקתן צליין חלון
(פס דף עט. ופס) גדי עמוד ברשות
הרציס גוזה עצלה ולחצ' הרצעה
ונען צו ימד כל צפוח מייענו וחס
מיילחו כלו צימרות חציצ' כלו לרשות
שיחיד הוויל ולי צעי מנה ליה מידי
וממתנן ודיק לה מה להמל רבי
יוחנן צור וחוליה מטטרפין לנצלת
כלומר וכי היכי דמטטרפי לנצלת
לענין עומק הוה סדין מטטרפי
הרצעה לענין רוחב לממתני' דצצת
פלק זולק (דף יט.) וצפלק חמוץ
תפליין (עירובין דף יט:) דקמי חוליות
הצול צאן גוזין עצלה ולחצין ד'
דיק לה ר' יוחנן וכי היכי דקמי
עצלה קמי נמי ד' ולח' מלי חציצ' לרשות
שיחיד ה' לה ממתנן ליה צרומה
שכהויל מפסקה חד מלי היה לך
לכימל דמנח ליה מידי וממתנן צ'ינ
ויב' ל' דבכל מילוי צמל צפוח רמז
הרצה צעל חמות לו צעדים כעין
הכל דלה ציך להחציצו לרשות שיחיד
מטעס דה' מנה עלייה מידי חד נdal
כל צען עמוד רוחב ד' ולח' צפ"ק
דצצת (דף ז): גדי צית צחין מוכו

המלה נִתְמַלֵּךְ בְּרָאָה וְעַמְּקָמָה כְּבָשָׂר וְלֹא
וְיֶצְאָה מִתְמַלֵּךְ כְּבָשָׂר וְלֹא תְּמַלֵּךְ כְּבָשָׂר
מִתְמַלֵּךְ כְּבָשָׂר וְלֹא תְּמַלֵּךְ כְּבָשָׂר וְלֹא
סבר אֲבִי לְמִימְרָן גּוֹד אֲסִיק מְחִיצָתָא. לְזַקְוֹפָ מִמֵּיק צָעִין מְחִילָות
הַנִּיכְלוֹת וְלֹא דְמֵי לְמִיכְרָן עַל גַּזְיָה הַכְּמַדְלָה זְהִין לָה פְּלִימִין
לְאַילְעִי פִּילְקִין (דָּבָר יְהִי). יְהִי תְּקָרֶה מְצִיאָה אֲפִיל מְחִילָות הַנִּיכְלוֹת:
אבל עַל שְׁפַת הָגָג בְּשָׁרֶה לְדָבָרִי חַבָּל. דְחַצִּיעָמָה מְחִילָות נִיכְלוֹת
טוֹפִי מְעֻמָּוד מְאֹס דְנִיכְלוֹת נִצְיָים:
דִּיוֹמָדִי סּוּכָּה טְפָח. וְשָׁלָדְעַנְןָ הַמָּה גַּזְיָה פְּקִי צִילְחוֹת פְּרָקָ
עוֹצָן פְּקִין (עַלְיוֹמִין דָּבָר יְהִי): גַּזְיָה מְחִילָות צָתָם הַחֲמִילָוּ:
עִשְׂרָה טְפָחִים מְנַלֵּן. וְשָׁלָדְעַנְןָ נָמִי גַּזְיָה צָתָם מְחִילָה
עַלְלָס^ט מְמַכְתָּה יְלִפְינָן:
י"ד
רַב וּרְبֵי חַנִּינָא וּרְבֵי יוֹחָנָן וּרְבֵי חַבְיבָא מַתָּנוֹ. לְפָקָד מִילְתָה לְלִקְמָן
הַיכָּה הַמּוֹלָה לְמַחְלָפִי רְצֵי יוֹחָנָן וּמַעְיָילִי רְצֵי יוֹנָתָן: אַרְזָן תְּשֻׁעה.

לְבָא בְּמַיִ' פַּ"ז מַהֲלֵי
קוֹמָה כָּלֵי יְהוָה ע

טפחים. אם יש משפט חוק ולבוטל ג' טפחים [פסולה] פחות מכך כשרה ולא דומה לדופן עוקמה דלא מיפסל אלא בד' אמות דLAGBI הדופן עוקמה הדופן מיהא איתיה ולקרוביה הוא דבעינן הלך עד ד' אמות כעוקמה חשבין לה אבל הכא דלית לדופן ולשווי לדופן קאתי פחות מג' טפחים כלבוד דמי וכשרה ג' טפחים פסולה (הלך עד ד' אמות כעוקמה חשבין לה). אבל היתה גבואה מכ' אמה ובנה עמוד מאמצעיתה גבואה עשרה טפחים ויש בזה הכלר סוכה סבר אבי למימר גוד אסיק מהיצתא. כלומר הבן לבבן כאלו חתכה והעלית מהיצות מזה העמוד ורחה רבא ואמר בעין מהיצות הניכרות וליכא. תננו רבנן נעץ ד' [קונדייסין] וסיך על בגין. ר' יעקב מכשיד וחכמים פולין ואסיקנא אליבא דרב הונא פלייגי באמצע הגג והוא הדין על שfat הגג. ר' יעקב סבר גוד. פירוש משוך מלשון כלומר משוך אסיק למיצתא כדאמרן לעיל ורבנן סברי לא. ה) והאי דפליג בארץ ודיקקן מינה באמצע הגג פלייגי להודיעך כחו דר' יעקב המכשיד דלעולם כח התירא עדיף ליה. פירוש קונדייסין. קורות של עץ כಗון עמודין (הן) ואם הם עבים שם יחקקו יש בהן טפח לכאן וטפח לכאן וכשתעמיזהו בזווית סוכה נראה טפח ממנו לרוח אחרת וטפח לרוח אחרת הסוכה נידון כשתי דיומדין. פירוש בלשון יון קוינן לשנים די נמצא פ' דיומדין ב' עמודין כלומר ב' פסין של טפח טפח עומדין: ת"ר נעץ ד' קונדייסין וסיך ע"ג. ר' יעקב אומר רואין כל שאלו יחקקו וייחלקו ריש בהן טפח לכאן נידון משום דיומד שהיה ר' יעקב אומר דיוידי סוכה טפח וחכ"א עד שיהו שתי דפנות כהلاقן ושלישיתafi טפח ופשותה הן: פיסקא ושאינה גבואה עשרה טפחים. אמר רב ור' חנינא ואמרי לה רב חביבא מתנו כולה סדר מועד כל כי האי גונא זוגא (זוזא חולפי) חולפי ר' יוחנן ריעיל ר' יונתן ארון ט' טפחים וככבר טפח הרוי עשרה וככתוב ונודתי לך שם. כלומר כיוון שמצוינו כי הארון יש בו עשרה טפחים וככתוב השם שמים לה' והארץ נתן לבני אדם נמצא למעלה מארון רשות אחרת:

חשיון שלמה על ר'ח
ה) ניל דיל ומי לפלייגי
גערימל הומלמי גגען זעלן
לעיקין מינא.

לֹג אַ מִי"י פ"ט מְהֻלָּכֹת
כְּלֵי סְמִקְדָּשׁ כָּלָכָה הַ
סְמִגְעָזִין קָעָג:

רביינו חננאל

ותניא ר' יוסי אומר מעול לא ירדה שכינה למטה. ולא והכתב יירד ה' על הר סיני והוא כתב ועמדו רגלו ביום ההוא. ושנין למעלה מעשרה טפחים. ולא עלו משה ואליהם לאמרם. והכתב ומשה עלה אל האלים וככתב ויעל אליו בסערה השמיים. ושנין למטה מעשרה. והכתב מאח' פנ' כסא פרשׁ עליו ענוו ואר' נחום מלמד שפירשׁ שדי מזוז שכינתו עליו [למטה מעשרה] מכל מקום מאח' פנ' כסא [כתיב] מכל שיש שם אחיזת י'. ושנין אישתרכוב' אישתרכב לו הכסא ואח' בו אלא משה לא עלה אלא למטה מעשרה טפחים. בשלמא ארון ט' טפחים דכתב בהא אמה וחצי קומתו כל אמה ר' טפחים נמצא קומת הארץ ט' טפחים אלא (פרוכת) [כפורת] מנין. ואסיקנא יליף מהחות שבכלים והוא המשגרת דכתב ועשה לו מסגרת טופח. ואקשין ונילף מציז' דתניא ציז' דומה כמין טס של זהב רחבו ב' אצבעות מוקף מאון לאוזן וכחוב עליו ב' שיטין ה' מלמעלה וקדושים למ"ד למטה ואר' יוסי אני ראיתך ברומי וכותב עליו קודש לה' בשיטה אחת. וڌחנן ציז' זוז תכשיטין ואין דניין כל' מתכשיט ואפ' אילו למ"ד מסגרתו למעלה היה והקשר כל' הוא מ"מ נתנה תורה בעיקר השלחן מדה נתנה תורה בעיקר הארון מדה ודומה זה זהה לאפוקי ציז' זוז דלא נתנה תורה בהן מדה כלל: ירושלמי מנא לנ' דלמעלה מעשרה רשות אחרת ר' אבחו בשם ר' שמעון בן לקיש וגועדי לך שם וככתב אתם ידעתם כי מן השמים דברתי עמכם מה דבר האמור להלן רשות אחרת אף' מקנה נ' קיימת ועוד י"ל לה' כהנים פרצה וכי יום השמיין)

ליקותי ר'ש"

ז' יונ"ד ה"א מלמעלה
הקדש למא"ד מלמטה.
כלומר בסיס סולם נציטה
עלונה וקדס נמ"ל
ציטה מהונא, טלית
לאקדיס טלית הומיות
למעלה מון בסיס מלחל
בסני ציון סיון, ולטינו
הלו סונה קודס נס'
מלמטה וסיה טיח [שבת
סג: ועייש בಗליון]. אני
דאיתיו ברומי. נוכנעם
למהוגר המלך ליטול מה
סילקה נמסכת מעלה
(ט' י':) נמעסה צנ
מלמיון [שם].

יתניא מעולם לא ירדה שכינה למטה⁷. וקלות כתיג לעל כפולה ילד מ"מ למטה מעלה מיפקה⁸ לאותה: למטה מעלה מעשרה טפחים. תירוחה כו: שפירש שדי מזיו שכינתו. פלאו נוטליקון קל לדין: אדרת קומחה לא נתגה. מלך עוציה כייל קומחה אשיך הימת לחרוז

תניא ר' יוסי אומר מעולם לא ירדת שכינה
למטה ^ט ולא עלו משה ואליהו למרום שנאמר
השמי שם ליה והארץ נתן לבני אדם
לא ירדת שכינה למטה והכתיב ^ז וירד ה' על
הר סיני למעלה מעשרה טפחים והכתב
ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים
מעלה מעשרה טפחים ולא עלו משה
אליהו למרום והכתב ^ח ומשה עלה אל
האללים למטה מעשרה והכתב ^ט ויעל אליו
נסעה השמיים למטה מעשרה והכתב
מאחו פni כסא פרישו עליו עננו ואמר ר' ^ט
תנחים מלמד שפירש שדי מזו שכינתו ועננו
עליו למטה מעשרה מכל מקום מאחו פni כסא
התיב אישתרכובי אישתרבב ליה כסא עד
עשרה ונקט ביה בשלמא ארון תשעה דכתיב
ועשו ארון עצי שטים אמיתיים וחצי ארכו
אמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו אלא
כפורת טפח מנין דתני רבנן חנינה כל הכלים
שעשה משה נתנה בהן תורה מדת ארכן
מדת רחבן ומדת קומתן כפורת מדת ארכה
מדת רחבה נתנה מדת קומתה לא נתנה
נא ולמד מפחות שבכלים שנאמר ^ט ועשית
זו מסגרת טפח סביר מה להלן טפח אף
או אין טפח **ונילף** מכלים גופיו חפש מרובה

לא תפשת ^ט תפשת מועט תפשת ונילף מציז דתניה ^ט ציז דומה כמו טם של זהב ורחב ב' אצבעות ומוקף מאון לאון וכתווב עליו ב' שיטין יוד' ה' א מלמעלה וקדש למ"ד מלמטה וא"ר אליעזר בר' יוסי אני ראיתו ברומי יכתוב עליו קדש לה' בשיטה אחת דניין כל' מכל' ואין דניין כל' מתכשיט נילף מוז דאמר מר זר משחו דניין כל' מכל' ואין דניין כל' מהכשר כל' אי הכי מסגרת נמי הכשר כל' הוא מסגרתו למטה היה הניחא למאן דאמר מסגרתו למטה היה אלא למאן דאמר מסגרתו למעלה היה Mai Ai איכא למימר האי הכשר כל' הוא אלא דניין דבר שנתנה בו תורה מדה מדבר שנתנה בו תורה מדה ואל יוכיהו ציז זר שלא נתנה בהז תורה מדה כלל רב הונא אמר מהכא ^ט על פני הקפורת קדמה ואין פנים פחות מטפה ואימא אפילו דבר

דבר

מפורת הש"ם עם הומטופות

בב: ז) [ועי' מוק' יוממל' כה. ד"ס נומל].
ז) פרשṭא ו הילכה ד,
ט) לקמן טז'. ט) לקמן
וועי' סוגס ומוק' סנוועות
ז) ד"ה עליו לשרפּה,
ט) סנהדרין צ'. ט) ע"ז
ז: חגיגה יז. וט"נ[],
ט) [סנתם דב' סג':]
ז) [סנתם פמ': ז] [ר"ג]

תורה אור השלם
 א) השמים שמיים
 יי' והארץ נתן לבני
 אדם: [תהלים קטן, ט]
 ב) וירד יי' על הר
 ציון אל ראש ההר
 יקרא יי' למשה אל
 אש ההר ניעל משה:
 ג) ימיות יי' ב'

וַיְהִי הַמָּה הַלְّכִים
הַלֹּזֶךְ וְדֹבֵר וְהַגֵּה רַכְבָּה
אֲשֶׁר וְסֻסִּי אֲשֶׁר וַיַּפְרֹדוּ
בּוּנֵן שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֲלֵיהֶם:
בְּסֻעָּה הַשְׁמִים:
[מלכים ב' ב, יא]

עֲלֵיו עָנָנוּ: [איוב כו, ט]

(ב) וַיַּעֲשֵׂו אָרְזֹן עַצִּים שְׁפִיטִים אֶמְתִּים וְחַצִּים אֲרָפּוֹ וְאַמְּהָ וְחַצִּי רְחַבּוֹ וְאַמְּהָ וְחַצִּי קְמָתוֹ:

[שמות כה, י]

(ג) וַיַּעֲשֵׂת לוֹ מִסְגָּרָת שְׁפָחָ סְבִיב וַיַּעֲשֵׂת זִיר וְזָהָב לְמִסְגָּרָתוֹ סְבִיב:

[שמות כה, ב]

בְּאַצְבָּעָנוּ: (וַיֵּרֶא פַּעֲזִים יְהוָה וְלֹא
מִן הַדְּמָם הַפְּרָטָה שֶׁבְּעָנָה יְהוָה
וְלֹא בְּפְנֵי קְדֻמָּה כְּפָרָת הַפְּרָטָה
עַל פְּנֵי אַצְבָּעָנוּ הַזֹּהָה וְלֹא כְּפָרָת

הנחות וציוונים

צ"ל למטה מעשרה דק"(ס): ב' רשל האמר גליון): כת"י אמר ר' תנחים, והוא כמו שהגיה מהרש"ל "האמר"
כלומר שתירוץ הוא ומהאי פרש עליון לעננו לא שבא בתוך הענן אלא שהקב"ה פירש מזיו שיכנתו עליון למטה מעשרה, אבל איini יודע מי דחקו מהרש"ל לפresh כן נראה דר' תנחים הכל בכלל והושיא הוא, דברא ר' תנחים לא היינו יודעים תרגומיה מהאי קרא ובאים תנחים ופירשו ועל זה גשני "למטה מעשרה", שוב ראיתי דברפו"י ייתא למלות "למטה מעשרה" וע"כ הוצרך אהרש"ל להגיה כן, בדף ס קרא קרא שראוי שכתוב "ואמר" הוסיף מיש תירבע רומי, "למאתה מיש

שחותב "ואמר" הוסיף: צירוץ בוגרי עיין בעורך לנדר (דק"ס עי"ש שהאריך): ג] בדפ"ר איתא למטה מעשרה והמהרש"ל (בדפ"ר) מחקו והדק"ס כתוב ראיות שיש לקיים הגירסה: ה] צ"ל איפסකא (רש"ל): צ"ל יוסיפו לך ולא יטלו (בארות המים): מ] צ"ל בגין תליזון (כת"י וכ"ה במעילה, דק"ס): ט] צ"ל רשב"ם (רש"ש): י] צ"ל משמע אפילו מדרבנן (זאת מנוחתי): כ] [צ"ל ומגבעות הייניב לרבנן (ולוילו).